

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שבת-ואלו קשרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קיד.
מימרא	רבי אחא בר אבא אמר רבי יוחנן:												קיד.
מניין לשנוי בגדים מן התורה, שנאמר (ויקרא ו) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים.	ותנא דבי רבי ישמעאל:												קיד.
לימדך תורה דרך ארץ, בגדים שבישל בהן קדירה לרבו - אל ימזוג בהן כוס לרבו.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												קיד.
גנאי הוא לתלמיד חכם שיצא במנעלים המטולאים לשוק.	[רבי אחא בר חנינא]												קיד.
והא רבי אחא בר חנינא נפיק	רבי אחא בריה דרב נחמן:												קיד.
בטלאי על גב טלאי.	ואמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												קיד.
כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו - חייב מיתה, שנאמר (משלי ח) כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משנאי.	רבינא:												קיד.
רבב איתמר.	ולא פליגי, הא - בגלימא, הא - בלבושא.												קיד.
מאי דכתיב (ישעיהו כ) כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף, ערום - בבגדים בלואים, ויחף - במנעלים הטולאים.	ואמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												קיד.
רבב על המרדע - חוצץ	תנן התם: [ת"ק]												קיד.
עד כאיסר האיטלקי.	רבן שמעון בן גמליאל:												קיד.
ועל הבגדים, מצד אחד - אינו חוצץ, משני צדדין - חוצץ.	[ת"ק]												קיד.
אף מצד אחד חוצץ.	רבי יהודה אומר משום רבי ישמעאל:												קיד.
מדרעת, מצד אחד או משני צדדין?	בעא מיניה רבי שמעון בן לקיש מרבי חנינא:												קיד.
זו לא שמעתי, כיוצא בה שמעתי	אמר ליה: [רבי חנינא]												קיד.
של בנאין - מצד אחד, ושל בור - משני צדדין	דתנן, רבי יוסי:												קיד.
ולא תהא מרדעת חשובה מבגדו של עם הארץ.													קיד.
מאי בנאין?													קיד.
אלו תלמידי חכמים, שעוסקין בבנינו של עולם כל ימיהן.	רבי יוחנן:												קיד.
איהו תלמיד חכם שמחזירין לו אבידה בטביעות העין - זה המקפיד על חלוקו להפכו.	ואמר רבי יוחנן:												קיד.
איהו תלמיד חכם שמניין אותו פרנס על הציבור - זה ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר, ואפילו במסכת כלה.	ואמר רבי יוחנן:												קיד.
איהו תלמיד חכם שירד מצווין לעשות לו מלאכתו - זה שמניח הפצו ועוסק בחפצי שמים	ואמר רבי יוחנן:												קיד.
והני מילי - למיטרח בריפתיה.													קיד.
איהו תלמיד חכם - כל ששואלין אותו הלכה בכל מקום ואומרה.	ואמר רבי יוחנן:												קיד.
למאי נפקא מינה													קיד.
למנוייה פרנס על הציבור, אי בחדא מסכתא - באתריה, אי בכליה תנויה - בריש מתיבתא.													קיד.
אלו כלים האולירין הבאין ממדינת הים.	רבי שמעון בן לקיש:												קיד.
למימרא דחירי נינהו?													קיד.

<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>										
שבת-ואלו קשרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והאמר להו רבי ינאי לבניו: בני, אל תקברוני לא בכלים לבנים, ולא בכלים שחורים. לבנים - שמא לא אזכה ואהיה כחתן בין אבלים, שחורים - שמא אזכה ואהיה כאבל בין חתנים, אלא בכלים האוליירין הבאין ממדינת הים	[רבי ינאי]	⚡										
אלמא סומקי גינהן		⚡										
לא קשיא, הא - בגלימי, הא - בלבושי.		!										
מקפלין כו.	רבי ישמעאל:											
(במדבר כח) עלת שבת בשבתו - לימד על חלבי שבת שקריבין ביום הכיפורים. יכול אף של יום הכיפורים בשבת - תלמוד לומר בשבת רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]											
עלת שבת בשבתו - לימד על חלבי שבת שקרבים ביום טוב, יכול אף ביום הכפורים - תלמוד לומר בשבתו.	רבי עקיבא:											
כשתמצא לומר, לדברי רבי ישמעאל - נדרים ונדבות קריבין ביום טוב, וכי איצטרין קרא - ליום הכפורים. לדברי רבי עקיבא - נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב, וכי איצטרין קרא - למישרא ביום טוב.												
הא דתניא: יום הכפורים שחל להיות ערב שבת - לא היו תוקעין, ובמוצאי שבת לא היו מבדילין - דברי הכל היא.	רבי זירא כי הוינא בבבל הוה אמרי:											
רבי עקיבא היא דאי רבי ישמעאל, כיון דאמר חלבי שבת קריבין ביום הכיפורים - ליתקע, כי היכי דליהוי ידעי דחלבי שבת קריבין ביום הכיפורים.	כי סליקנא להתם, אשכחיתיה ליהודה בריה דרבי שמעון בן פזי דיתיב וקאמר:											
כהנים ורזין הן.	ואמינא ליה אנא: [רבי זירא]											
מי אמרינן כהנים ורזין הן?	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:											
שלוש להבטיל את העם ממלאכה, שלש להבדיל בין קודש לחול	והתנן:											
לשאר עמא דבירושלים	כדאמר אביי:											
הכא נמי: לשאר עמא דבירושלים.												
וליתקע, כי היכי דלידעי דשרי בקניבת ירק מן המנחה ולמעלה												
לפי שאין דוחזין שבות להתיר.	רב יוסף:											
שבות קרובה - התירו, שבות רחוקה - לא התירו.	רב שישא בריה דרב אדי:											
ושבות קרובה התירו?												
יום טוב שחל להיות ערב שבת - תוקעין ולא מבדילין, מוצאי שבת - מבדילין ולא תוקעין.	והתנן:											
ואמאי? ליתקע, כי היכי דלידעי דשרי בשחיטה לאלתר												
אלא מחוורתא כדרב יוסף.												
יום הכפורים שחל להיות בשבת - אסור בקניבת ירק.	רב יודא אמר רב הונא, ואמרי לה אמר רבי אבא											
מנין ליום הכפורים שחל להיות בשבת שאסור בקניבת ירק - תלמוד לומר (שמות טז) שבתון - שבות. למאי? אילימא למלאכה - והכתיב (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה. אלא לאו - אקניבת ירק	רב מנא: תניא נמי הכי:											
שמע מינה.												
יום הכפורים שחל להיות בשבת - מותר בקניבת ירק.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											
מנין ליום הכפורים שחל להיות בשבת שאסור בקניבת ירק - תלמוד לומר שבתון - שבות למאי? אילימא למלאכה - והכתיב לא תעשה כל מלאכה, אלא לאו בקניבת ירק	מיתיבי:											
לא, לעולם למלאכה, ולעבור עליה בעשה ולא תעשה.												

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה ■ </p>
--	---

שבת-ואלו קשרים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										קיד:		
מימרא	מאן דאמר													
יום הכפורים שחל להיות בשבת מותר בקניבת ירק - מפצעין באגוזים, ומפרכסין ברימונים מן המנחה ולמעלה מפני עגמת נפש.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■		
דבי רב יהודה מקנבי כרבא	[רב יהודה]												○	
דבי רבה גרדי קארי, כיון דהזא דהוו קא מחרפי, אמר להו: אתא איגרתא ממערבא משמיה דרבי יוחנן דאסיר	[רבה]												○	
הדרן עלך ואלו קשרים													◇	

Talmud Navigator

מ	קטו	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	מאן דאמר	שבת-כל כתבי מימרא
																						כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה, בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן ואף על פי שכתובים בכל לשון טעונים גניזה.	
																						ומפני מה אין קורין בהם - מפני ביטול בית המדרש.	
																						היו כתובים תרגום או בכל לשון, רב הונא אמר: אין מצילין אותן מפני הדליקה	
																						מצילין אותן מפני הדליקה.	
																						אליבא דמאן דאמר ניתנו לקרות בהן - דכולי עלמא לא פליגי דמצילין, כי פליגי - אליבא דמאן דאמר לא ניתנו לקרות בהן.	
																						אין מצילין - דהא לא ניתנו לקרות בהן	
																						מצילין - משום בזיון כתבי הקדש.	
																						כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה, בין שקורין בהן בין שאין קורין בהן, אף על פי שכתובין בכל לשון.	
																						מאי לא שקורין בהן - נביאים, ושאין קורין בהן - כתובים, אף על פי שכתובין בכל לשון, דלא ניתנו לקרות בהן, וקתני מצילין, ותיבתא דרב הונא	
																						ותסברא? אימא סיפא: טעונין גניזה. השתא אצולי מצילין, גניזה מיבעי?	
																						אלא, רב הונא מתרץ לטעמיה, ורב חסדא מתרץ לטעמיה.	
																						בין שקורין בהם - נביאים, ובין שאין קורין בהם - כתובים, במה דברים אמורים - שכתובין בלשון הקדש, אבל בכל לשון - אין מצילין, ואפילו הכי - גניזה בעו.	
																						בין שקורין בהן - נביאים, ובין שאין קורין בהן - כתובים, אף על פי שכתובין בכל לשון - נמי מצילין, והכי קאמר: ומקק שלהן טעונין גניזה.	
																						היו כתובים תרגום וכל לשון מצילין אותן מפני הדליקה	
																						תיבתא דרב הונא	
																						האי תנא סבר ניתנו לקרות בהן.	
																						היו כתובין גיפטיית, מדיית, עיברית, עילמית, יוונית, אף על פי שלא ניתנו לקרות בהן - מצילין אותן מפני הדליקה	
																						תיבתא דרב הונא	
																						תנאי היא	
																						היו כתובין תרגום ובכל לשון - מצילין אותן מפני הדליקה	
																						אין מצילין אותן מפני הדליקה.	
																						מעשה באבא חלפתא שהלך אצל רבן גמליאל בריבי לטבריא, ומצאו שהיה יושב על שלחנו של ר' יוחנן בן ניוזף ובידו ספר איוב תרגום והוא קורא בו. אמר לו: זכור אני ברבן גמליאל אבי אביך שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית, והביאו לפניו ספר איוב תרגום, ואמר לבנאי: שקעהו תחת הנדבך. אף הוא צוה עליו וגנוז.	
																						עריבה של טיט כפו עליו.	
																						שתי תשובות בדבר, חדא - וכי טיט בהר הבית מניץ? ועוד: וכי מותר לאבדן ביד? אלא: מניחן במקום התורפה, והן מרקיבין מאליהן.	
																						מאן תנא?	
																						אילימא תנא קמא ורבי יוסי	
																						ודילמא בהא קמפלגי:	
																						ניתנו לקרות בהן	

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story מעשה-O מקרא-key: </p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>
---	---

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קטור
לא ניתנו לקרות בהן.	ומר סבר: [רבי יוסי]												קטור
אלא: רבי יוסי ותנא דגיפסית.													קטור
הברכות והקמיעין, אף על פי שיש בהן אותיות של שם, ומעניינות הרבה שבתורה - אין מצילין אותן מפני הדליקה, אלא נשרפים במקומן הן ואזכרותיהן. מכאן אמרו: כותבי ברכות כשורפי תורה.	תנו רבנן:												קטור
מעשה באחד שהיה כותב בצידן, באו והודיעו את רבי ישמעאל, והלך רבי ישמעאל לבדוקו.													קטור
כשהיה עולה בסולם הרגיש בו, נטל טומוס של ברכות ושקעו בספל של מים.													קטור
ובלשון הזה אמר לו רבי ישמעאל: גדול עונש האחרון מן הראשון.	[רבי ישמעאל]												קטור
היו כתובין בסם ובסיקרא בקומוס ובקנקנתום בלשון הקדש, מצילין אותן מפני הדליקה או אין מצילין?	בעא מיניה ריש גלותא מרבה בר רב הונא:												קטור
תיבעי למאן דאמר מצילין, תיבעי למאן דאמר אין מצילין. תיבעי למאן דאמר אין מצילין הני מילי - היכא דכתיבי תרגום ובכל לשון, אבל הכא דכתיבי בלשון הקדש - מצילין. או דילמא: אפילו למאן דאמר מצילין - הני מילי - היכא דכתיבי בדיו, דמיקיים. אבל הכא, כיון דלא מיקיים - לא?													קטור
אין מצילין.	אמר ליה: [רבה בר רב הונא]												קטור
והא רב המנונא תנא מצילין													קטור
אמר ליה: אי תניא - תניא.													קטור
מאי תניא?													קטור
אין בין ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבים בכל לשון, ומגילה עד שתהא כתובה אשורית, על הספר ובדיו.	רב אשי, כדתניא:												קטור
ספר תורה שאין בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ מצילין אותה מפני הדליקה, או אין מצילין?	בעא מיניה רב הונא בר חלוב מרב נחמן:												קטור
ותיבעי לך פרשת ויהי בנסע הארץ גופה, היכא דחסר	אמר לוי: [רב נחמן]												קטור
פרשת ויהי בנסע - לא קמביעיא לי, דכיון דאית ביה הזכרות, אף על גב דלית ביה שמונים וחמש אותיות - מצילין	[רב הונא בר חלוב]												קטור
כי קא מיבעיא לי - ספר תורה שאין בו ללקט, מאי?													קטור
אין מצילין.	אמר ליה: [רב נחמן]												קטור
תרגום שכתבו מקרא, ומקרא שכתבו תרגום, וכתב עברית - מצילין מפני הדליקה ואין צריך לומר תרגום שבעזרא ושבעניאל ושבתורה.	איתיביה:												קטור
תרגום שבתורה מאי ניהו - (בראשית לא) יגר שהדווא - ואף על גב דלית בה שמונים וחמש אותיות													קטור
כי תניא ההיא - להשלים.													קטור
הני שמונים וחמש אותיות, מכנסות או מפורות?	איבעיא להו:												קטור
מכנסות.	רב הונא:												קטור
אפילו מפורות.	רב חסדא:												קטור
ספר תורה שבלה, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין.	מיתיבי:												קטור
תיובתא דרב הונא													קטור
בתיבות.	תרגמה רב חסדא אליבא דרב הונא:												קטור
(במדבר י) ויהי בנסע הארץ ויאמר משה, פרשה זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה, לומר שאין זה מקומה.	תנו רבנן: [ת"ק]												קטור

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מקרא-key:	שבת-כל כתבי	מאן דאמר	מימרא													
	לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו.	רבי:														קטז.
	כמאן אולא הא דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן:															קטז.
	(משלי ט) חצבה עמודיה שבעה - אלו שבעה ספרי תורה.	[רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן]														קטז.
	כמאן - כרבי.															קטז.
	מאן תנא דפליג עליה דרבי															קטז.
	רבן שמעון בן גמליאל הוא															קטז.
	עתידה פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה. ולמה כתבה כאן - כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה.	דתניא, רבן שמעון בן גמליאל														קטז.
	פורענות שנייה מאי היא? - (במדבר יא) ויהי העם כמתאננים. פורענות ראשונה - (במדבר י) ויסעו מהר ה'.															קטז.
	שסרו מאחרי ה'.	ואמר רבי חמא ברבי חנינא:														קטז.
	והיכן מקומה?															קטז.
	בדגלים.	רב אשרי:														קטז.
	הגליונין של ספר תורה מצילין אותן מפני הדליקה, או אין מצילין אותן מפני הדליקה?	איבעיא להו:														קטז.
	ספר תורה שבלה, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין.	תא שמע:														קטז.
	ואמאי? תיפוק ליה משום גליון דידיה															קטז.
	בלה שאני.															קטז.
	ספר תורה שנמחק, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין.	תא שמע:														קטז.
	ואמאי? תיפוק ליה משום גליון דידיה															קטז.
	מקום הכתב לא קמיבעיא לי, דכי קדוש - אגב כתב הוא דקדוש, אול כתב - אולא לה קדושתיה. כי קמיבעיא לי - של מעלה ושל מטה, שבין פרשה לפרשה, שבין דף לדף, שבתחלת הספר שבסוף הספר.															קטז.
	ותיפוק ליה משום ההוא															קטז.
	דגיזו ושדי.															קטז.
	הגליונין של מעלה ושל מטה, שבין פרשה לפרשה, שבין דף לדף, שבתחלת הספר שבסוף הספר - מטמאין את הידים.	תא שמע:														קטז.
	דילמא - אגב ספר תורה שאני.															קטז.
	הגליונין וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה, אלא נשרפין במקומן הן ואזכרותיהן.	תא שמע:														קטז.
	מאי לאו - גליונין דספר תורה?															קטז.
	לא, גליונין דספרי מינין.															קטז.
	השתא ספרי מינין גופייהו אין מצילין, גליונין מבעיא?															קטז.
	הכי קאמר: וספרי מינין הרי הן כגליונים.															קטז.
	הגליונים וספרי מינין אין מצילין אותם מפני הדליקה	גופא: [ת"ק]														קטז.
	בחול קודר את האזכרות שבהן וגוונן, והשאר שורפן.	רבי יוסי:														קטז.

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story < מעשה-story O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושי ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>		<p> מקרא-key: </p>											
שבת-כל כתבי		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא															
אקפח את בני, שאם יבאו לידי שאני אשרוף אותם ואת האזכרות שבהן, שאפילו אדם רודף אחריו להורגו, ונחש רץ להכישו - נכנס לבית עבודה זרה, ואין נכנס לבתיהן של אלו. שהללו מכירין וכופרין, והללו - אין מכירין וכופרין, ועליהן הכתוב אומר (ישעיהו נז) ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונו.	רבי טרפון:											◊	■	קטז.	
קל וחומר, ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, הללו שמשילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהן שבשמים - על אחת כמה וכמה, ועליהם אמר דוד (תהלים קלט) הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי. וכשם שאין מצילין אותן מפני הדליקה, כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן המים ולא מדבר המאבדן.	רבי ישמעאל:												■	קטז.	
הני ספרי דבי אבידן, מצילין אותן מפני הדליקה או אין מצילין?	בעי מיניה יוסף בר חנין מרבי אבהו:												^	◊	קטז.
אין ולא ורפיא בדיה.	[רבי אבהו]												○	◊	קטז.
רב לא אזיל לבי אבידן, וכל שכן לבי נצרפי.	[רב]												○	◊	קטז.
שמואל, לבי נצרפי - לא אזיל, לבי אבידן - אזיל.	[שמואל]												○	◊	קטז.
מאי טעמא לא אתית לבי אבידן?	אמרו ליה לרבא:												?	○	קטז.
אמר להו: דיקלא פלניא איכא באורחא, וקשי לי.	[רבא]												!	○	קטז.
ניעקריה													?	○	קטז.
דוכתיא קשי לי.													!	○	קטז.
מר בר יוסף אמר: אנא מניניהו אנא, ולא מסתפינא מינייהו, זימנא חדא אזיל, בעו לסכנינה.	[מר בר יוסף]												○	◊	קטז.
אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל הוא, הוה ההוא פילוסופא בשבבויה דהוה שקול שמא דלא מקבל שוחדא.	[אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל]												○	◊	קטז.
בעו לאחוכי ביה אעיילא ליה שרגא דדהבא, ואזול לקמיה, אמרה ליה: בעינא דניפלאי לי בנכסי דבי נשי.													○	◊	קטז:
אמר להו: פלוגו.													○		קטז:
אמר ליה כתיב לן: במקום ברא ברתא לא תירות.													○		קטז:
אמר ליה: מן יומא דגליתון מארעכון איתנטלית אורייתא דמשה, ואיתיהבת ספרא אחריתי וכתיב ביה: ברא וברתא כחדא ירתון. למחר הדר עייל ליה איהו חמרא לובא. אמר להו: שפילית לסיפיה דספרא וכתב ביה: אנא לא למיפחת מן אורייתא דמשה אתיתי ולא לאוספי על אורייתא דמשה אתיתי. וכתיב ביה: במקום ברא ברתא לא תירות.													○	◊	קטז:
אמרה ליה: נהור נהוריך כשרגא	[אימא שלום]												○	◊	קטז:
אמר ליה רבן גמליאל: אתא חמרא ובטש לשרגא.	[רבן גמליאל]												○	◊	קטז:
ומפני מה אין קורין כו.													■	<	קטז:
לא שנו אלא בזמן בית המדרש, אבל שלא בזמן בית המדרש - קורין.	רב:												■	◊	קטז:
אפילו שלא בזמן בית המדרש אין קורין.	שמואל:												■	◊	קטז:
איני? והא נהרדעא אתריה דשמואל הוה, ובנהרדעא פסקי סידרא בכתובים במנחתא דשבתא													?	◊	קטז:
לא שנו אלא במקום בית המדרש, אבל שלא במקום בית המדרש - קורין.	אלא, אי איתמר הכי איתמר אמר רב:												■	◊	קטז:
בין במקום בית המדרש בין שלא במקום בית המדרש, בזמן בית המדרש - אין קורין, שלא בזמן בית המדרש - קורין.	שמואל:												■	◊	קטז:
ואזאא שמואל לטעמיה, דבנהרדעא פסקי סידרא דכתובים במנחתא דשבתא.													○	■	קטז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof	מקרא- key:
---	--------------------------------

שבת-כל כתבי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קטגורי		
לעולם כדאמרן מעיקרא, ושמואל כרבי נחמיה.	רב אשי:										!	◇	קטג:	
אף על פי שאמרנו כתבי הקדש אין קורין בהן - אבל שונין בהן ודורשין בהן, נצרך לפסוק - מביא ורואה בו.	דתניא: [ת"ק]										!	◇	קטג:	
מפני מה אמרו, כתבי הקדש אין קורין בהן - כדי שיאמרו: בכתבי הקדש אין קורין, וכל שכן בשטרי הדיוטות.	רבי נחמיה:										!	◇	קטג:	
מצילין תיק הספר עם הספר. ותיק התפילין עם התפילין, ואף על פי שיש בתוכן מעות.												■	קטג:	
ולאיכא מצילין אותן? למבוי שאינו מפולש	[רבנן]											■	קטג:	
אף למפולש.	בן בתירא:											■	קטג:	
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיטין את הפסח עד החזוה, דברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה	תנו רבנן: [רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה]											■	קטג:	
מפשיטין את כולו.	הכמים:											■	קטג:	
בשלמא לרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה - דהא איתעביד ליה צורך גבוה. אלא לרבנן - מאי טעמא?												⚡	קטג:	
דאמר קרא (משלי טז) כל פעל ה' למענהו	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											!	◇	קטג:
והכא, מאי למענהו איכא?												⚡	קטג:	
שלא יסריח.	רב יוסף:											!	◇	קטג:
שלא יהו קדשי שמים מוטלין כנבלה.	רבא:											!	◇	קטג:
מאי בינייהו?												⚡	קטג:	
איכא בינייהו: דמנח אפתורא דדהבא, אי נמי - יומא דאסתנא.												!	◇	קטג:
ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה, האי פעל ה' למענהו מאי עביד ליה?												⚡	קטג:	
שלא יוציא את האימורין קודם הפשטת העור.	[רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה]											!	◇	קטג:
מאי טעמא?												^	קטג:	
משום נימין.	רב הונא בריה דרב נתן:											!	◇	קטג:
מאי אהדרו ליה חברייה לרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה - הכי קאמרי ליה: אם מצילין תיק הספר עם הספר - לא נפשיט את הפסח מעורו?	רב חסדא אמר מר עוקבא:											■	◇	קטג:
מי דמי? התם - טלטול, הכא - מלאכה												⚡	◇	קטג:
בתרתי פליגי פליגי בטלטול, ופליגי במלאכה. והכי קאמרי ליה: אם מצילין תיק הספר עם הספר - לא נטלטל עור אגב בשר?	רב אשי:											!	◇	קטג:
מי דמי? התם - נעשה בסיס לדבר המותר, הכא - נעשה בסיס לדבר האסור.												⚡	קטג:	
אם מצילין תיק של ספר עם הספר, ואף על פי שיש בתוכו מעות, לא נטלטל עור אגב בשר?	אלא, הכי קאמרי ליה:											!	◇	קטג:
מי דמי? התם - נעשה בסיס לדבר האסור ולדבר המותר, הכא - כולו נעשה בסיס לדבר האסור												⚡	קטג:	
אם מביאין תיק שיש בתוכו מעות מעלמא להציל בו ספר תורה, לא נטלטל עור אגב בשר?	אלא, הכי קאמרי ליה:											!	◇	קטג:
והיא גופה מנלן?												⚡	◇	קטג:
אילימא דמדהיכא דאית ביה לא שדי להו - איתויי נמי מיייתנן												!	◇	קטג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
מי דמי? התם - אדהכי והכי נפלה דליקה, הכא - אדהכא והכי לישדינן																					◇	קיו.		
לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקא קשיא לך הכא טלטול והכא מלאכה - כגון דלא קבעי ליה לעור.	אלא אמר רב בר רב אשי:																					◇	קיו.	
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרווייהו:																					♣	קיו.	
דשקיל ליה בברזי.																						!	קיו.	
ולהיכן מצילין אותן וכו'.																							◻	קיו.
היכי דמי מפולש, היכי דמי שאינו מפולש?																						^	קיו.	
שלוש מחיצות ושני לחין - זהו מבוי שאינו מפולש, שלוש מחיצות ולחי אחד - זהו מבוי המפולש. ותרווייהו אליבא דרבי אליעזר	רב הסדא:																						!	קיו.
הכשר מבוי, בית שמאי אומרים: לחי וקורה	דתנן: [בית שמאי]																						!	קיו.
או לחי או קורה	בית הלל:																						!	קיו.
שני לחיים.	רבי אליעזר:																						!	קיו.
שלוש מחיצות ולחי אחד מפולש קרית ליה? ועוד, לרבנן נציל לתוכו אוכלין ומשקין	אמר ליה רבה:																						!	קיו.
שתי מחיצות ושני לחין - זהו מבוי שאינו מפולש, שתי מחיצות ולחי אחד - זהו מבוי המפולש. ותרווייהו אליבא דרבי יהודה	אלא אמר רבה:																						!	קיו.
יתר על כן אמר רבי יהודה: מי שיש לו שני בתים בשני צדי רשות הרבים עושה לחי מיכן ולחי מיכן, או קורה מיכן וקורה מיכן - ונושא ונותן באמצע.	דתניא: [רבי יהודה]																						!	קיו.
אין מערבין רשות הרבים בכך.	אמרו לו:																						!	קיו.
לדידך נמי, לרבנן נציל לתוכו אוכלין ומשקין	אמר ליה אביי:																						!	קיו.
שלוש מחיצות ולחי אחד - זה מבוי שאינו מפולש, שלוש מחיצות בלא לחי - זה מבוי המפולש. ואפילו לרבי אליעזר דאמר בעינן לחיים, הני מילי - לאוכלין ומשקין, אבל לספר תורה - בחד לחי סגי.	אלא אמר רב אשי:																						!	קיו.
מצילין מזון שלש סעודות, הראוי לאדם - לאדם, הראוי לבהמה - לבהמה.																							◻	קיו.
כיצד: נפלה דליקה בלילי שבת - מצילין מזון שלש סעודות, בשחרית - מצילין מזון שתי סעודות, במנחה - מזון סעודה אחת.	[רבנן]																						!	קיו.
לעולם מצילין מזון שלש סעודות.	רבי יוסי:																						!	קיו.
מכדי בהיתרא קטרה, נציל טפי																							!	קיו.
מתוך שאדם בהול על ממונו, אי שרית ליה - אתי לכבווי.	רבא:																						!	קיו.
נשברה לו חבית בראש גגו - מביא כלי ומניח תחתיה, ובלבד שלא יביא כלי אחר ויקלוט, כלי אחר ויצרף.	אמר ליה אביי: אלא הא דתניא:																						!	קיו.
התם מאי גזירה איכא?																							!	קיו.
הכי נמי, גזירה שמא יביא כלי דרך רשות הרבים.																							!	קיו.
נשברה לו חבית בראש גגו - מביא כלי ומניח תחתיה, ובלבד שלא יביא כלי אחר ויקלוט, כלי אחר ויצרף. נזדמן לו אורחין - מביא כלי אחר וקולט, כלי אחר ומצרף. ולא יקלוט ואחר כך יזמין, אלא יזמין ואחר כך יקלוט, ואין מערימין בכך.	גופא: [ת"ק]																						!	קיו.
מערימין.	משום רבי יוסי בר יהודה אמרו:																						!	קיו.
לימא בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע קמילג'.																							!	קיו.
אותו ואת בנו שנפלו לבור, רבי אליעזר אומר: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו, והשני עושה לו פרנסה במקומו, בשביל שלא ימות.	דתניא: [רבי אליעזר]																						!	קיו.
מעלין את הראשון על מנת לשוחטו, ואינו שוחטו, ומערים ומעלה את השני. רצה - זה שוחט, רצה - זה שוחט.	רבי יהושע:																						!	קיו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
ממאי? דילמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - דאפשר בפרנסה, אבל הכא דלא אפשר - לא. ועד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - משום דאיכא צער בעלי חיים, אבל הכא דליכא צער בעלי חיים - לא																								קיו:
הציל פת נקיה אין מציל פת הדראה. פת הדראה - מציל פת נקיה. - ומצילין מיום הכפורים לשבת, אבל לא משבת ליום הכפורים, ואין צריך לומר משבת ליום טוב, ולא משבת לשבת הבאה.	תנו רבנן:																							קיו:
שכח פת בתנור וקידש עליו היום - מצילין מזון שלש סעודות, ואומר לאחרים: בואו והצילו לכם. וכשהוא רודה - לא ירדה במרדה אלא בסכין.	תנו רבנן:																							קיו:
איני?																								קיו:
(שמות כ) לא תעשה כל מלאכה - יצא תקיעת שופר ורדיית הפת, שהיא חכמה ואינה מלאכה ישמעאל:	והא תנא דבי רבי																							קיו:
כמה דאפשר לשנויי משנינו.																								קיו:
לעולם ישכים אדם להוצאת שבת, שנאמר (שמות טז) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו - לאלתר.	רב חסדא:																							קיו:
בשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות, דכתיב לחם משנה.	רבי אבא:																							קיו:
חזינא ליה לרב כהנא דנקט תרתי ובצע חדא, אמר: לקטו כתיב.	רב אשי:																							קיו:
רבי זירא הוה בצע אכולה שירותיה.	[רבי זירא]																							קיו:
והא מיהו כרעבתנותא	רבינא לרב אשי:																							קיו:
כיון דכל יומא לא - עביד, והאידינא הוא דקעביד - לא מיהו כרעבתנותא.	אמר ליה: [רב אשי]																							קיו:
רבי אמי ורבי אסי כי מילע להו ריפתא דעירובא - שרו עלויה, אמרי: הואיל ואיתעביד בה חדא מצוה - ליתעביד בה מצוה אחרנא.	[רבי אמי ורבי אסי]																							קיו:
כיצד, נפלה דליקה כל.																								קיו:
כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת? שלש	תנו רבנן: [רבנן]																							קיו:
ארבע.	רבי חידקא:																							קיו:
ושניהם מקרא אחד דרשו, (שמות טז) ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה.	רבי יוחנן:																							קיו:
הני תלתא היום - לבר מאורתא	רבי חידקא סבר:																							קיו:
בהדי דאורתא.	רבנן סברי:																							קיו:
נפלה דליקה בלילי שבת - מצילין מזון שלש סעודות	תנן:																							קיו:
מאי לאו - דלא אכל?																								קית.
לא, דאכל.																								קית.
שחרית מצילין מזון שתי סעודות																								קית.
מאי לאו דלא אכל?																								קית.
לא, דאכל.																								קית.
במנחה, מצילין מזון סעודה אחת																								קית.
מאי לאו דלא אכל?																								קית.
לא, דאכל.																								קית.
לעולם מצילין מזון שלש סעודות	והא מדקתני סיפא רבי יוסי:																							קית.

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story מעשה-O </p>		<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מקרא- <u>key</u> :	שבת-כל כתבי	מאן דאמר	מימרא														
	מכלל דתנא קמא שלש סבירא ליה									ז					קיה.		
	אלא מחורתא, מתניתין דלא כרבי חידקא.										■		◇		קיה.		
	מי שיש לו מזון שתי סעודות - לא יטול מן התמחוי, מזון ארבע עשרה - לא יטול מן הקופה.	והא דתנן:									■	ז	◇		קיה.		
	מני? לא רבנן ולא רבי חידקא - אי רבנן - חמסרי הויין, אי רבי חידקא - שית סרי הויין											ז			קיה.		
	לעולם רבנן, דאמרינן ליה: מאי דבעית למיכל באפוקי שבתא - אכליה בשבתא.											!	◇		קיה.		
	לימא רבנן היא ולא רבי חידקא?											ז			קיה.		
	אפילו תימא רבי חידקא, דאמרינן ליה: מאי דבעית למיכל במעלי שבתא - אכליה לאורתא.											!	◇		קיה.		
	וכולי יומא דמעלי שבתא בתעניתא מותבינן ליה?											ז	◇		קיה.		
	אלא, הא מני - רבי עקיבא היא											!	◇		קיה.		
	עשה שבתך חול, ואל תצטרך לבריות.	דאמר: [רבי עקיבא]										■	!	◇	קיה.		
	איין פוחתין לעני העובר ממקום למקום מכר בפונדיון מארבע סאין בסלע. לן - נותנין לו פרנסת לינה, ואם שבת - נותנין לו מזון שלש סעודות.	והא דתנן:											■	ז	◇	קיה.	
	לימא רבנן היא ולא רבי חידקא												ז		קיה.		
	לעולם רבי חידקא, כגון דאיכא סעודה בהדיה, דאמרינן ליה: הא דאיכא בהדך - אכליה.												!	◇	קיה.		
	וכי אויל בריקן אויל?												ז		קיה.		
	דמלווינן ליה סעודה בהדיה.												!	◇	קיה.		
	מאי פרנסת לינה?												^	◇	קיה.		
	פוריא ובי סדיא.	רב פפא:											!	◇	קיה.		
	קערות שאכל בהן ערבית מדיחן לאכול בהן שחרית, שחרית - מדיחן לאכול בהן בצהריים, בצהריים - מדיחן לאכול בהן במנחה. מן המנחה ואילך שוב אינו מדיח, אבל כוסות וקיתוניות וצלוחיות - מדיח והולך כל היום כולו, לפי שאין קבע לשתיה.	תנו רבנן:												■	◇	קיה.	
	כל המקיים שלש סעודות בשבת ניצול משלש פורעניות: מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג.	רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:												■	◇	קיה.	
	מחבלו של משיח - כתיב הכא יום וכתוב התם (מלאכי ג) הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום וגו'.													■	■	קיה.	
	מדינה של גיהנם - כתיב הכא יום וכתוב התם (צפניה א) יום עברה היום ההוא.													■	■	קיה.	
	ממלחמת גוג ומגוג - כתיב הכא יום וכתוב התם (יחזקאל לח) ביום בא גוג.													■	■	קיה.	
	כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים, שנאמר (ישעיהו נח) אז תענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וגו'. לא כאברהם שכתוב בו (בראשית יג) קום תהלך בארץ לארצה וגו', ולא כיצחק שכתוב בו (בראשית כו) כי לך ולורעך אתן את כל הארצת האל, אלא כיעקב שכתוב בו (בראשית כח) ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה.	רבי יוחנן משום רבי יוסי:													■	◇	קיה.
	ניצול משעבוד גליות, כתיב הכא והרכבתיך על במתי ארץ וכתוב התם (דברים לג) ואתה על במותימו תדרך.	רב נחמן בר יצחק:													■	◇	קיה:
	כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו, שנאמר (תהלים לו) והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך. ענג זה אינו יודע מהו, כשהוא אומר וקראת לשבת ענג, הוי אומר: זה ענג שבת.	רב יהודה אמר רב:													■	◇	קיה:
	במה מענגו?														^	◇	קיה:
	בתבשיל של תרדיון, ודגים גדולים, וראשי שומיון.	שמואל בר שילת משמיה													!	◇	קיה:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>		<p> מקרא-key: </p>																
שבת-כל כתבי	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	
אפילו דבר מועט, ולכבוד שבת עשאו - הרי זה עונג.	רב חייא בר אשי אמר רב:																			קוח:
מאי היא?																				קוח:
כסא דהרסנא.	רב פפא:																			קוח:
כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש - מוחלין לו, שנאמר (ישעיהו נו) אשרי אנוש יעשה זאת וגו' מחללו, אל תקרי מחללו אלא מחול לו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:																			קוח:
אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון, שנאמר (שמות טז) ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט וכתוב בתריה ויבא עמלק.	רב יהודה אמר רב:																			קוח:
אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן - מיד נגאלים, שנאמר (ישעיהו נו) כה אמר ה' לסרסנים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו'.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:																			קוח:
יהא חלקי מאוכלי שלש סעודות בשבת.	רבי יוסי:																			קוח:
יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום.	רבי יוסי:																			קוח:
איני?																				קוח:
הקורא הלל בכל יום - הרי זה מחרף ומגדף	והאמר רב:																			קוח:
כי קאמרינן - בפסוקי דזמרא.																				קוח:
יהא חלקי ממתפללים עם דמדומי חמה.	רבי יוסי:																			קוח:
מצוה להתפלל עם דמדומי חמה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:																			קוח:
מאי קרא - (תהלים עב) יראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.	רבי זירא:																			קוח:
יהא חלקי ממתים בחולי מעיים.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
רובן של צדיקים מתים בחולי מעיים.	דאמר רב:																			קוח:
יהא חלקי ממתים בדרך מצוה.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריא וממוציאי שבת בצפורי.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
יהא חלקי ממושיבי בית המדרש, ולא ממעמידי בית המדרש.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
יהא חלקי מגבאי צדקה, ולא ממחלקי צדקה.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
יהא חלקי ממי שחושדין אותו ואין בו.	ואמר רבי יוסי:																			קוח:
לדידי חשדן ולא הוה בי.	רב פפא:																			קוח:
חמש בעילות בעלתי, ונטעתי חמשה ארזים בישראל. ומאן אינון - רבי ישמעאל ברבי יוסי, ורבי אלעזר ברבי יוסי, ורבי חלפתא ברבי יוסי, ורבי אבטילס ברבי יוסי, ורבי מנחם ברבי יוסי.	רבי יוסי:																			קוח:
והאיכא ורדימס																				קוח:
היינו ורדימס היינו מנחם, ואמאי קרי ליה ורדימס - שפניו דומין לורד.																				קוח:
למימרא דרבי יוסי מצות עונה לא קיים?																				קוח:
אלא אימא: חמש בעילות בעלתי ושנתי.																				קוח:
מימי לא קריתי לאשתי ולשורי שורי, אלא: לאשתי ביתי, ולשורי שדי.	רבי יוסי:																			קוח:
מימי לא נסתכלתי במילה שלי.	רבי יוסי:																			קוח:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קוט.
רב פפא גדיל פתילתא.	[רב פפא]												קוט.
רב חסדא פרים סילקא.	[רב חסדא]												קוט.
רבה ורב יוסף מצלחי ציבי.	[רבה ורב יוסף]												קוט.
רבי זורא מצתת צתותי.	[רבי זורא]												קוט.
רב נחמן בר יצחק מכתף ועייל מכתף ונפיק, אמר: אילו מקלעין לי רבי אמי ורבי אסי מי לא מכתפינא קמייהו?	[רב נחמן בר יצחק]												קוט.
רבי אמי ורבי אסי מכתפי ועיילי מכתפי ונפקי, אמרי: אילו איקלע לן רבי יוחנן, מי לא מכתפינן קמיה?	ואיכא דאמרי: [רב אמי ורבי אסי]												קוט.
יוסף מוקיר שבי, הוה ההוא נכרי בשבבותיה, דהוה נפישו נכסיה טובא. אמרי ליה כלדאי: כולהו נכסי - יוסף מוקיר שבי אכיל להו.	[יוסף מוקיר שבי]												קוט.
אזל זבניהו לכולהו נכסי, זבן בהו מרגניתא, אותבה בסינייה. בהדי דקא עבר מברא - אפרחיה זיקא, שדייה במיא, בלעיה כוורא.													קוט.
אסקוה אייתוה אפניא דמעלי שבתא, אמרי: מאן זבין כי השתא?													קוט.
אמרי להו: זילו אמטויהו לגבי יוסף מוקיר שבי, דרגיל דזבין.													קוט.
אמטויה ניהליה, זבניה, קרעיה, אשכח ביה מרגניתא, זבניה בתליסר עליתא דדינרי דדהבא.													קוט.
פגע ביה ההוא סבא, אמר: מאן דיזיף שבתא - פרעיה שבתא.													קוט.
עשירים שבארץ ישראל במה הן זוכין?	בעא מיניה רבי מרבי ישמעאל ברבי יוסי:												קוט.
בשביל שמעשרין, שנאמר (דברים יד) עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר.	אמר לו: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]												קוט.
שכבבל במה הן זוכין?	[רבי]												קוט.
בשביל שמכבדין את התורה.	אמר לו: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]												קוט.
ושבשאר ארצות במה הן זוכין?	[רבי]												קוט.
אמר לו: בשביל שמכבדין את השבת.	אמר לו: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]												קוט.
פעם אחת נתארחתי אצל בעל הבית בלודקיא, והביאו לפניו שלחן של זהב משוי ששה עשר בני אדם, ושש עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו, וקערות וכוסות וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו, ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מגדים ובשמים, וכשמניחים אותו אומרים. (תהלים כד) לה' הארץ ומלואה וגו', וכשמסלקין אותו אומרים (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.	דאמר רבי חייא בר אבא:												קוט.
אמרתי לו: בני, במה זכית לכך?													קוט.
אמר לי: קצב הייתי, ומכל בהמה שהייתה נאה אמרתי: זו תהא לשבת.													קוט.
אמרתי לו: אשריך שזכית וברוך המקום שזיכך לכך.													קוט.
אמר לו קיסר לרבי יהושע בן חנניא: מפני מה תבשיל של שבת ריחו נודף?													קוט.
אמר לו: תבלין אחד יש לנו, ושבת שמו, שאנו מטילין לתוכו - וריחו נודף.	אמר לו: [רבי יהושע בן חנניא]												קוט.
אמר לו: תן לנו הימנו													קוט.
כל המשמר את השבת - מועיל לו, ושאינו משמר את השבת - אינו מועיל לו.	אמר לו: [רבי יהושע בן חנניא]												קוט.
מאי דכתיב (ישעיהו נח) ולקדוש ה' מכבד?	ריש גלותא לרב המנונא:												קוט.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט
זו יום הכפורים, שאין בו לא אכילה ולא שתייה, אמרה תורה: כבדהו בכסות נקיה.	אמר ליה: [רב המנונא]												קט
וכבדתו רב אמר: להקדים	[רב]												קט
לאחר.	שמואל:												קט
כגון אנן דשכיח לן בישראל וחמרא כל יומא, במאי נשנייה?	בני רב פפא בר אבא לרב פפא:												קט
אי רגיליתו לאקדומי - אחרות, אי רגיליתו לאחרות - אקדומה.	אמר להו: [רב פפא]												קט
רב ששת, בקיטא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא שימשא, בסיתוא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא טולא, כי היכי דליקומו הייא.	[רב ששת]												קט
רבי זירא מהדר אוווי זווי דרבנן, אמר ליה: במטותא מינייכו, לא תחללוניה.	[רבי זירא]												קט
אפילו יחיד המתפלל בערב שבת צריך לומר ויכלו.	רבא ואיתימא רבי יהושע בן לוי:												קט
כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכלו - מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, שנאמר ויכלו, אל תקרי ויכלו אלא ויכלו.	דאמר רב המנונא:												קט
מניין שהדיבור כמעשה - שנאמר (תהלים לג) דבר ה' שמים נעשו.	רבי אלעזר:												קט
כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכלו שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין ידיהן על ראשו ואומרים לו (ישעיהו ו) וסר עונך וחסאתך תכפר. שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם בערב שבת מביטין הכנסת לביתו, אחו לטוב ואחו ד ע. ויכלו לביה	רב חסדא אמר מר עוקבא: תניא, רבי יוסי בר יהודה:												קט
לעולם יסדר אדם שלחנו בערב שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית.	רבי אלעזר:												קט
לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית.	ואמר רבי חנינא:												קט
חמין במוצאי שבת - מלוגמא, פת חמה במוצאי שבת - מלוגמא.													קט
רבי אבהו הוה עבדין ליה באפוקי שבתא עיגלא תילתא, הוה אכיל מיניה כולייתא.	[רבי אבהו]												קט
כי גדל אבימי בריה, אמר ליה: למה לך לאפסודי כולי האי? נשבוק כולייתא ממעלי שבתא.													קט
שבקוהו, ואתא אריא אכילה.													קט
כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו - קורעין לו גזר דינו, שנאמר (שופטים ה) בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה', מאי טעמא בפרע פרעות - משום דברכו ה'.	רבי יהושע בן לוי:												קט
אפילו יש בו שמץ של עבודה זרה - מוחלין לו, כתיב הכא בפרע פרעות ותיב התם (שמות לב) כי פרע הוא.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												קט
כל העונה אמן בכל כחו - פותחין לו שערי גן עדן, שנאמר (ישעיהו כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים. אל תיקרי שמר אמנים אלא שאומרים אמן.	ריש לקיש:												קט
מאי אמן? - אמר רבי חנינא: אל מלך באמן.	[רבי חנינא]												קט
אין הדליקה מצויה אלא - במקום שיש חילול שבת, שנאמר (ירמיהו יז) ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא וגו' והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה.	רב יהודה בריה דרב שמואל משמיה דרב:												קט
מאי ולא תכבה? - אמר רב נחמן בר יצחק: בשעה שאין בני אדם מצויין לכבותה.	[רב נחמן בר יצחק]												קט
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת, שנאמר (יחזקאל כב) ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם.	אביי:												קט
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו קריאת שמע שחרית וערבית, שנאמר (ישעיהו ה) הוי משכימי בבקר שכר ירדפו וגו' וכתיב (ישעיהו ה) והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתייהם ואת פעל ה' לא יביטו וכתיב (ישעיהו ה) לכן גלה עמי מבלי דעת.	רבי אבהו:												קט
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבן, שנאמר: (ירמיהו ו) שפך על עולל בחוץ וגו' מה טעם שפך - משום דעולל בחוץ.	רב המנונא:												קט
לא חרבה ירושלים אלא מפני שלא היה להם בושת פנים זה מזה, שנאמר (ירמיהו ו) הובישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו וגו'.	עולא:												קט

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

שבת-כל כתיבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שהושוו קטן וגדול, שנאמר (ישעיהו כד) והיה כעם ככהן וכתוב בתריה הבוק תבוק הארץ.	רבי יצחק:											□
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה, שנאמר (איכה א) היו שריה כאילים לא מצאו מרעה, מה איל זה ראשו של זה בצד זנבו של זה - אף ישראל שבאותו הדור, כבשו פניהם בקרקע ולא הוכיחו זה את זה.	רב עמרם בריה דרבי שמעון בר אבא אמר רבי שמעון בר אבא אמר רבי חנינא:											□
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביוו בה תלמידי חכמים, שנאמר (דברי הימים ב לו) ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו עד לאין מרפא. מאי עד לאין מרפא? - אמר רב יהודה אמר רב: כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו.	רבי יהודה:											□
מאי דכתיב (דברי הימים א טז) אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו? אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן, ובנביאי אל תרעו - אלו תלמידי חכמים.	רב יהודה אמר רב:											□
אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן.	ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:											□
דידי ודיך מאי?	רב פפא לאביי:											⚡
אינו דומה הבל שיש בו חטא, להבל שאין בו חטא.	אמר ליה: [אביי]											!
אין מבטלין תינוקות של בית רבן אפילו לבנין בית המקדש.	ואמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:											□
כך מקובלני מאבותי, ואמרי לה מאבותיך: כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן - מחריבין אותה.	ואמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:											□
מחרימין אותה.	רבינא:											□
לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה, שנאמר (ירמיהו ה) שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה.	ואמר רבא:											□
איני?												⚡
אפילו בשעת כשלונה של ירושלים לא פסקו ממנה אנשי אמנה, שנאמר (ישעיהו ג) כי יתפש איש באחיו בית אביו (לאמר) שמלה לכה קצין תהיה לנו - דברים שבני אדם מתכסין בהן כשמלה ישגן בידך, והמכשלה הזאת תחת ירך דברים שאין בני אדם עומדין עליהם אלא אם כן נכשלים בהן ישגן תחת ירך קצין תהיה לנו. (ישעיהו ג) ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש וגו'. אין ישא אלא לשון שבועה, וכן הוא אומר לא תשא את שם ה'. לא אהיה חבש - לא אהיה מחובשי עצמן בבית המדרש, ובכיתי אין לחם ואין שמלה - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.	ואמר רבא:											⚡
וממאי? דילמא שאני התם, דאי אמר להו גמירנא, אמרו ליה: אימא לן												⚡
הוה ליה למימר: גמר ושכח, מאי לא אהיה חבש - כלל.												!
לא קשיא, כאן - בדברי תורה, כאן - במשא ומתן.												!
מצילין סל מלא ככרות - אף על פי שיש בו מאה סעודות, ועיגול של דבילה, והבית של יין. ואומר לאחרים: בואו והצילו לכם. ואם היו פיקחין - עושין עמו חשבון אחר השבת.												■
להיכן מצילין אותן? לחצר המעורבת	[ת"ק]											◆
אף לשאינה מעורבת.	בן בתירא:											◆
ולשם מוציא כל כלי תשמישו, ולובש כל מה שיכול ללבוש, ועוטר כל מה שיכול לעטוף.	[ת"ק]											◆
אומר: שמונה עשר כלים. וחזור ולובש ומוציא, ואומר לאחרים: בואו והצילו עמי.	רבי יוסי											◆
והא תנא ליה רישא שלש סעודות ותו לא												⚡
לא קשיא. כאן - בבא להציל. כאן - בבא לקפל, בא להציל - מציל את כולן, בא לקפל - אינו מקפל אלא מזון שלש סעודות.	רב הונא:											!
אידי ואידי בבא לקפל, ולא קשיא כאן - לאותה חצר, כאן - לחצר אחרת	רב אבא בר כדא אמר רב:											!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
פירש טליתו, וקיפל והניח, וקיפל והניח, מאי? כבא להציל דמי, או כבא לקפל דמי?	בעי רב הונא בריה דרב יהושע:										⚡	◊
אטעיה רב שיזבי לרב חסדא, ודרש: ובלבד שלא יביא כלי שהוא מחזיק יותר משלש סעודות	מדאמר רבא:										■	◊
שמע מינה: כבא להציל דמי, ושפיר דמי.											!	◊
מאי טעותא?	רב נחמן בר יצחק לרבא:										⚡	
דקתני: ובלבד שלא יביא כלי אחר ויקלוט, כלי אחר ויצרף. כלי אחר הוא דלא, אבל בההוא מנא - כמה דבעי מציל.	אמר ליה, [רבא]										!	◊
ועיגול של דבילה כו'.											■	<
חשבון מאי עבידתיה? מהפקירא קזכנ											⚡	
מדת חסידות שנו כאן.	רב חסדא:										!	
חסידי אגרא דשבתא שקלי?	רבא:										⚡	
הכא בירא שמים עסקינו, ולא ניחא ליה דליתהני מאחרים, ובחנם נמי לא ניחא ליה דליטרח. והכי קאמר: ואם היו פיקחין, דידיעי דכהאי גוונא לאו שכר שבת הוא - עושין עמו חשבון לאחר השבת.	אלא אמר רבא:										!	◊
ולהיכן מצילין כו'.											■	<
מאי שנא הכא דקתני לכם, ומאי שנא הכא דקתני עמי?											⚡	
גבי מזונות קתני לכם - משום דלא קא חזו אלא מזון שלש סעודות, אבל גבי לבושים קתני עמי - משום דקחזי ליה לכולי יומא.	אמר:										!	◊
לובש ומוציא ופושט, וחוזר ולובש ומוציא ופושט, ואפילו כל היום כולו - דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]										♦	◊
שמנה עשר כלים, ואלו הם שמנה עשר כלים: מקטורן, אונקלי, ופונדא. קלבוס של פשתן, וחלוק, ואפיליות, ומעפורת, ושני ספרקין, ושני מנעלים. ושני אנפילאות, ושני פרגד, וחגור שבמתניו, וכובע שבראשו, וסודר שבצוארו.	רבי יוסי:										♦	◊
פורסין עור של גדי על גבי שידה תיבה ומגדל שאחו בהן את האור, מפני שהוא מחרך	רבי שמעון בן ננס:										■	■
ועושין מחיצה בכל הכלים, בין מלאין בין ריקנים, בשביל שלא תעבור הדליקה.	[רבנן]										♦	■
אוסר בכלי חרס חדשים מלאין מים, לפי שאין יכולין לקבל את האור, והן מתבקעין ומכבין את הדליקה.	רבי יוסי:										♦	■
טלית שאחו בה האור מצד אחד - נותנין עליה מים מצד אחר, ואם כבתה - כבתה.	רב יהודה אמר רב:										■	◊
טלית שאחו בה האור מצד אחד - פושטה ומתכסה בה, ואם כבתה - כבתה. וכן ספר תורה שאחו בו האור - פושטו וקורא בו, ואם כבה - כבה	מיתבי:										■	⚡
הוא דאמר כרבי שמעון בן ננס.											!	◊
אימר דאמר רבי שמעון בן ננס - מפני שהוא מחרך, גרם כיבוי מי אמר?											⚡	
אין											!	
אוסר בכלי חרס חדשים מלאים מים שאינן יכולים לקבל את האור והן מתבקעין ומכבין את הדליקה	מדקתני סיפא: רבי יוסי:										■	!
מכלל דתנא קמא שרי.											!	◊
נר שעל גבי טבלא - מנער את הטבלה והיא נופלת, ואם כבתה - כבתה.	תנו רבנן:										■	◊
לא שנו אלא בשוכה, אבל במניה - נעשה כסיס לדבר האסור.	אמרי דבי רבי ינאי:										■	◊
נר שאחורי הדלת - פותח ונועל כדרכו. ואם כבתה - כבתה.	תנא:										■	◊

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story O מקרא-kev: </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
שבת-כל כתבי	מימרא	מאן דאמר												
לייט עלה רב.		[רב]										◊	קב:	
מאי טעמא לייט עלה רב? אילמא משום דרב סבר לה כרבי יהודה, ותנא קתני לה כרבי שמעון - משום דרב סבר לה כרבי יהודה, כל דתני כרבי שמעון מילט לייט ליה?		רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										†	קב:	
בהא - אפילו רבי שמעון מודה		אמר ליה: [רב אשי]										!	קב:	
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות.		דהא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										◊	קב:	
פותח אדם דלת כנגד מדורה בשבת.		רב יהודה:										◊	קב:	
לייט עלה אביי.		[אביי]										■	קב:	
במאי נסקינן?												^	קב:	
אילמא ברוח מצויה												!	קב:	
מאי טעמיה דמאן דאסור?												†	קב:	
אי ברוח שאינה מצויה												!	קב:	
מאי טעמא דמאן דשרי?												†	קב:	
לעולם ברוח מצויה, מר סבר: גזרינן, ומר סבר: לא גזרינן.												!	קב:	
עושין מחיצה כו'.												■	קב:	
גרם כבוי מותר		למימרא דרבנן סברי:										◊	קב:	
גרם כבוי אסור		ורבי יוסי סבר:										◊	קב:	
והא איפכא שמעינן להן												†	קב:	
עושין מחיצה בכלים ריקנין, ובמלאין שאין דרכן להשתבר, ואלו מלאין שאין דרכן להשתבר - כלי מתכות.		דתניא: [רבנן]										◊	קב:	
אף כלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה אין דרכן להשתבר		רבי יוסי:										◊	קב:	
וכי תימא: איפוך מתניתין, ורבי יוסי דברייא - לדבריהם קאמר.												!	קב:	
ומי מצית אפכת לה?												†	קב:	
מאן תנא גרם כבוי אסור - רבי יוסי?		והאמר רבה בר תחליפא משמיה דרב:										◊	קב:	
אלא, לעולם לא תיפוך, וברייא כולה רבי יוסי היא, וחסורי מחסרה והכי קתני: עושין מחיצה בכלים ריקנין, ובמלאים שאין דרכן להשתבר. ואלו הן כלים שאין דרכן להשתבר - כלי מתכות, וכלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה נמי אין דרכן להשתבר, שרבי יוסי אומר: אף כלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה אין דרכן להשתבר.												!	קב:	
ורמי דרבנן אדרבנן, ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי.												†	קב:	
הרי שהיה שם כתוב לו על בשרו - הרי זה לא ירחוץ ולא יסוך ולא יעמוד במקום הטינופת. נודמנה לו טבילה של מצוה - כורך עליה גמי ויורד וטובל.		דתניא: [רבנן]										◊	קב:	
לעולם יורד וטובל כדרכו, ובלבד שלא ישפשף		רבי יוסי:										◊	קב:	
שאני התם דאמר קרא (דברים יב) ואבדתם את שמם מן המקום ההוא לא תעשון כן לה' אלהיכם, עשייה הוא דאסור, גרמא - שרי.												!	קב:	
אי הכי, הכא נמי: כתיב (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה - עשייה הוא דאסור, גרמא שרי												†	קב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

שבת-כל כתבי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מתוך שאדם בהול על ממונו - אי שרית ליה אתי לכבויו.										!		◊	קכ:
אי הכי - קשיא דרבנן אדרבנן: ומה התם דאדם בהול על ממונו - שרי, הכא לא כל שכן?										⚡			קכ:
ותסברא, האי גמי היכי דמיל? אי דמיהדק - קא הוי חציצה, אי לא מיהדק - עיילי ביה מיא										⚡			קכ:
חציצה - תיפוק ליה משום דין										⚡			קכ:
בלחה										!		◊	קכ:
הדם והדיו הדבש והחלב יבשין - חוצצין, לחים - אין חוצצין.	דתניא:									!	■		קכ:
מכל מקום קשיא										⚡		◊	קכ:
היינו טעמייהו דרבנן, דקסברי: אסור לעמוד בפני השם ערום.	אלא אמר רבא בר רב שילא:									!		◊	קכ:
מכלל דרבי יוסי סבר מותר לעמוד בפני השם ערום?										⚡			קכ:
דמנח ידיה עילויה.										!			קכ:
לרבנן נמי, דמנח ידיה עילויה										⚡			קכ:
זימנין דמשתלי, ושקיל ליה.										!			קכ:
לרבי יוסי נמי, זימנין דמשתלי ושקיל ליה										⚡		◊	קכ:
אלא: אי דאיכא גמי - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - לאהדורי אגמי.										!		◊	קכ:
טבילה בזמנה לאו מצוה - ומהדרין	רבנן סברי:									!	■	◊	קכא.
טבילה בזמנה מצוה - ולא מהדרין.	ורבי יוסי סבר:									!	■	◊	קכא.
וסבר רבי יוסי טבילה בזמנה מצוה?										⚡			קכא.
הזב והזבה המצורע והמצורעת בועל נדה וטמא מת - טבילתן ביום, נדה ויולדת - טבילתן בלילה.	והתניא:									⚡	■	◊	קכא.
בעל קרי טובל והולך כל היום כולו	[רבנן]									⚡	■	◊	קכא.
מן המנחה ולמעלה - אינו יכול לטבול	רבי יוסי:									⚡	■	◊	קכא.
ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא										!		◊	קכא.
דייה טבילה באחרונה.	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]									!	■	◊	קכא.